

Սրբոյն Եպիփանոս առաջեայ զանուանս վասն ականց պատուականաց :

Հետաքրքրական բան մըն է տեղեկութիւն ունենալը թէ հիները ականց վրայ ինչ առասպելեալ ու անհիմն կարծիքներ ունէին, և թէ ինչ բժշկական զօրութիւններ կու տային անոնց, որ այսօրուան օրս և ոչ կը յիշուին : Եւ որովհետեւ մարդու բնութիւնը աշխարհքիս սկզբանէն 'ի վեր իր առջևի եղած առարկաները սրպարտել ու քննել եղած է՝ ամէն բանի վրայ գիտութիւն ստանալու ու իր բանաւոր միտքը գոհ ընելու համար, անոր համար հնոց անբաւ գրուածքները կորսուելէն ետքն ալ՝ դարձեալ անոնց ուսումնական նիւթերու վրայ ունեցած ծանօթութիւննին մէջմէկ քիչ ինչուան մեզի հասած են դիւրամաշելի մագաղաթներու վրայ : Սրբոյն Եպիփանի գրուածոց մէջ ականց վրայօք պատկեր գրուածք մը կայ, որ բանասիրաց ախորժելի կրնայ անցնիլ վերի ըսած պատճառներուն համար . և որովհետեւ նոյն կտորը մեր ձեռագիրներուն մէջ ալ թարգմանած կը գտնուի, պատշաճ սեպեցինք որ օրագրիս մէջ հրատարակենք զայն : Եւ մէկ կտորը երկու ձեռագիրներու մէջ այլ և այլ թարգմանութեամբ ու այլ և այլ երկայնութեամբ է . և սակայն երկուքէն մէկն ալ բոլորովին նման չէ յունարէն բնագրին : Սենք հոս երկու թարգմանութիւններն ալ հաւատարմութեամբ կը դնենք :

Դաջին ակն՝ սարդիոն . տպազիոն . զմրուխտ . կայծ . շափիւղա . յասպիս . յակունդ . ակատ . ամէթիւստրոն . ոսկէքար . բիւրեղ . եղունկն : Ուրբէն , Ըմաւոն , Գլի , Զուդա , Եփթաղիմ , Գաթ , Բսեր , Խաքար , Օաբուղոն , Զովսէփ , Բենիամին , Դան :

Սարդիոնն շիկագոյն է , արիւնատեսիլ . գտանի 'ի Բաբելոն մերձ առ Բսերիս . զօրութիւն ունի առողջութեան յայտմունս և 'ի վերս . է եւթանց ակն :

Տպազիոնն կարմրագոյն է . գտանի 'ի Տուպազէ քաղաքն Հնդկաց . զօրութիւնն սորա այս է , որ յորժամ սրբես զինքն 'ի բժշկաց յէսանն , նա զերդ կաթն ելանէ ջուրն , և ուլ ըմբէ զսա՝ աչից և ջերմութեան օգտէ :

Դաջին ակն սարդիոն . զի է իսկ շիկագոյն տեսակաւ , արիւնատեսիլ , աղկերի ձկան կտրածոյ նմանեալ : Եւ է օգտակար 'ի յայտմունս և 'ի յայլ վերս որ 'ի սրոյ հատանի :

Երկրորդ ակն տպազիոնն է , նմանեալ կայծականն , և է կարմրագոյն . և գտանի 'ի Տպազէ քաղաք Հնդկաց . և իւր փորձելն այսպէս է . յորժամ լեսես զինք յէսանաւ , ոչ կարմիր իջուցանէ զջուրն կամ զկաթուածն ըստ իւրում՝ գունոյն , այլ կաթին գունով . և ընու շատ աման ջրով՝ որպէս և կամի լեսողն . բայց իր կշիռն ոչ պակասէ , այլ նոյն ինքն ակն է որպէս և էրն , ոչ նուազեալ և ոչ պակասեալ : Բայց պիտանացու է որ 'ի նմանէ ելանէ՝ աչաց ախտի . և է ընդդէմ որ ջուրց ծարա-

Օմրուխտն կանաչ է , և դեղնագոյն . մինն 'ի Հնդկիս գտանի , իսկ միւսն յԵթովպիա , ուր է Փիսոն գետն . առասպելաբանեն թէ յառաջատեսու թիւն տայ :

Կայծն լուսատու է . գտանի 'ի Կարգեդոն I իբէացւոց , որ Լ'ֆրիկէ կոչի . զօրութիւն ունի 'ի խաւարի լոյս տալոյ որպէս կանթեղ :

Շափեղայն ծիրանեգոյն է իբրեւ սև էքսամիտոն . իսկ սա գտանի 'ի Հընդիկք . զօրութիւն ունի քոսոց և սընկանց օգտել . կաթամբ սորա օծեալ 'ի յեսանի սրէն , և ելանէ :

Յասպիսն նման է զմրխտոյ , դեղնագոյն . գտանի յեզեր (Եօրգոմենտոս գետոյ 'ի Կասբիացւոց աշխարհին , և ասեն թէ գազանք երկնչին 'ի նմանէ :

ւոյ և որք 'ի ծովային խաղողոյ մոլեգնին , քանզի զայս կաթուածս բժշկաց մանկունքն արբուցանեն յոլովից :

Լորորդ ակն զմրութն . և է կանաչ դեղնագոյն . և ձիթով սնանի , և լինի 'ի Օմրախտակէ կղզի 'ի Լեառն մի , որ ձիթով ասեն ոռոգել :

Չորորդ ակն կայծն է . և լինի 'ի Կարբեդոն I իբէացւոց , զոր Լ'ֆրիկէ կոչեն . և գտանի 'ի գիշերի ըստ նմանութեան լամբատի . բայց որք ունինն՝ անհնար է ծածկել , զի թէպէտ որ բազում հանդերձիւք ծածկեն , նշոյլքն երևենան : Եւ աստուածային գիրք ասեն զայս ականէս լինել 'ի Փիսոն , որ և ասէ . Լ'նդ է սուտակն և ակն դահանակ , որ է կայծն և կանաչ :

Հինգերորդ ակն շափեղայն է , որ է ծիրանեգոյն , որպէս դիպակի սևոյ ծիրանափայլ է իւր տեսիլն : Բայց բազում է ազգ սորայ . ասեն և կապուտակ գոլ իբրեւ զլազուարդ . և զսա իսկ ասեն գտանել 'ի Հնդկիս Եթէօպացւոց . ասելի է զի 'ի քլամիդոն և 'ի մատանիսն յաճախ կապեն զակնս զայս թագաւորք . քանզի յորժամ լեսու որ զսա և կաթամբ օծանէ , հալածէ զախտս սընկան և քոսոյ : Եւ աստեսիլն զոր ետես Սօէս՝ 'ի վերայ շափեղայի ակինն երևեալ , որպէս ասէ՝ թէ Լ'ներքոյ ոտից նորա գործած շափեղայի :

Յասպիս , որ է կանաչ զմրութեան . և գտանի սա 'ի բերան (Եօրգոմենտոս գետոյ և առ Սմաթունդոջ՝ որ 'ի Կիպրոսին է . այլ է խաժագոյն . է և այլ որ գտանի 'ի Լեւինն՝ Փուրբացւոց , նմանեալ արեան խնջունի . և բազումք են ազգ սորայ և գոյնք . և կայ որ նման է ձեան կամ ծովային փրփրոյ , կամ որպէս խառնեն արիւն ընդ կաթն , որպէս ըմպեն իմաստագէտքն վասն ահի գազանաց . զի ասեն առասպելքն թէ գա-

1 Եռնարէն բնագրին մէջ “ Սմաթունդ բերդաբաղաբին Կիպրոսի ” կ'ըսէ :

2 Եռնարէնը կը գնէ . “ յիդա Լեւին Փուրբի ” :

Ի իգրիոնն, որ է յակունդն, զսորա գիւտն ոչ գիտացաք, բայց կարծեմք ՚ի վերին Աթոլպիայէն գող. է սա նման կապուտակ ասուոյ, կամ կողենոյ, քիչ մի ծիրանէգոյն. զօրութիւն ունի զի կրակն չայրէ զհանգերձն ուր և կենայ. սա և կանանց օգտակար է վասն զիւրածնութեան :

Ի կատն գտանի ՚ի կողմն Աղիւթացոյ. է նման յակունդի՝ կապուտակ

զանք վայրենիք զարհուրին ՚ի մարդոյն, առ որ ակնս այս գտանի :

Ի իգրիոն ոչ ուստեք գտանի, և գիւտ սորայ ոչ կարացաք իմանալ և ճանաչել, ոչ ՚ի բնագրոց և ոչ յառաջին իմաստասիրաց. բայց կարծեցի զսա գող ՚ի վերին Աթեբայիթ, վասն զի ասէն թէ քարինք իմն կան այսպիսի ականց ՚ի տաճարին Բսկիլպիոսի : Բայց թարգմանի Ի իգրիոն, զի է իմն անասուն Ի ին գիոն կոչեցեալ, որոյ գոյնն է նման եղին որթոյ կամ սօս երնջոյ : Առ գտանին այսպիսի ակունքս ՚ի ներքին բարբարոսն Աղիւթացոյ. իսկ անդ կայ ձոր մի խոր՝ անհաս ՚ի մարդկանէ, լերամբք վիմեղինօք աստի և անտի շրջապատեալ, որպէս զի ՚ի վերուստ ՚ի ծայրից լերանցն ՚ի խոնարհ ուրուք հայեցեալ իբր ՚ի պարսպէ, ոչ կարացեալ տեսանել զատակ ձորոյն, այլ ՚ի կարի խորութենէն խաւարեալ է որպէս ըզվիհ. իսկ որ առաքին անդ ՚ի թագաւորացն առ ՚ի գտանել զակունսն՝ մահապարտք են հարկաւ բռնաւորեալք. իսկ նոցա գառինս զենեալ՝ ձգեն զմիսն ՚ի վերուստ ՚ի յատակս ձորոյն, և ակունքն փակին ՚ի միս գառանցն. իսկ արծւիքն, որ բնակեալ են ՚ի ծայրս վիւմացն, ընդ հոտոյն իջանեն ՚ի խոնարհ, և առեալ զմիսն բերեն ՚ի կատարս վիւմացն. և ՚ի ձեռն այսպիսի հնարից հայեցեալ թէ ուր հանին արծուիքն զմիսն, երթեալ գտանեն զակունսն : Ընին և այսպիսի ազդումն, քանզի թէ որ արկանէ զսօսս ՚ի վերայ կայծից սաստիկ բորբոքելոյ, ինքեանք ինչ ոչ փնասին, բայց զկայծակունսն անցուցանեն. այլ և թէ որ առեալ զակնս զայս ծրարեալ ՚ի կտաւ ինչ, և դնէ ծրարաւն ՚ի վերայ կայծիցն, ինքն որ ունի ձեռամբն՝ չհամբերէ հրոյն, իսկ կտաւն, յորում լինի ակնն, ամենեւին ոչ փնասի և ոչ խանձոտի : Առ ինքս ակնս այս ՚ի ծնունդս կանանց պիտանացու է վասն զիւրածնութեան. այլ և բաջաղմանց հնարից հրաժարեցուցիչ է :

Ի կատն կապուտակաձև է, արտաբուստ շրջապատ ունելով սպիտակ ըստ

տեսլեամբ , գոյն ունելով առիւծոյ . օձից և այլ թիւնաւորաց օգտէ . սպիտակագոյն արտաքուստ՝ նման կարճոյ կամ փղոսկրի :

Աթիւստրոնն շրջաքուր է . բոցագոյն թանձրութեամբ , բայց նշոյն սպիտակագոյն է . գտանի յեզր ի բէացւոց ծովուն . ասի թէ զանձրեն և զձմեռն ցուցանէ յառաջ :

Սկէքարն ոսկէգոյն է . գտանի 'ի ջրհոր յեզր Վաբելոնի . ստամբսացաւաց և յորովայնածից օգտէ , յորժամ լեսէ և ըմբէ :

Վիւրեղն խաժագոյն է , ծովաներկ , օղանման . տեսիլ ունի ջրագոյն յակընդի . և գտանի սա 'ի լերինն Տիւրոս յանցս Ափրատայ . ընդդէմ արեգականն ունելով՝ երևի 'ի մէջ իւր լուսափայլ . են և այլ բիւրեղք :

Աղունկն խարտեալ է . համարձակ խնդան նովաւ հարսունք թագաւորաց . են և այլ եղունկք . օգտակար է ջարդածի . 'ի Հնդկիս գտանի . ասի և սա սքանչելի և զեղեցկատեսիլ : Այն և այլ եղենկնայք սպիտակ ապակէնմանք և կճոյ նմանք . զտեղին ոչ գտաք ուստի իցէ , բայց գեղեցիկք են տեսակօք , նա և գործովք ըստ կար իւր :

Նմանութեան կճոյ . և սա 'ի կողմանս Ալիւթացւոց գտանի . այլ ահատն առիւծաձև և առիւծատեսիլ , զոր եթէ որ լեսեալ ջրով և օծեալ զտեղինն ըզխայթեալն 'ի յօձից և 'ի կարճացն , մերժէ զթոյնս հարեւոցն զիժիցն և ըզկարճացն և զայլոց գազանաց :

Աթիւստոն ըստ իւրում շրջաքերու թեանն բոցագոյն է թանձրութեամբ , բայց նշոյք նորա սպիտակագոյն է . և գտանի սա 'ի յեզերսն ի բէացւոց ծովուն , և ասեն առասպելքն թէ յառաջագոյն ցուցանէ 'ի հողմն հարաւային զձմերուսն և զբերմունսն և զանձրեսն :

Սկէքարն ակն է զոր ոմանք ոսկէբիւրեղ կոչեցին . ոսկէգոյն է , և լինի սա առ եզերսն ջրհորոյն Վաբելոնի , առ վիմին Վքիմինիդայ . զի հայրն Ալիւրոսի թագաւորին՝ Վքիմինաս կոչուր , որպէս ոմանք պատմագրեցին . և յորժամ լեսու որ և ըմբէ , զստամբացաւան և զորովայնածսն ողջացուցանէ և բռժըշկէ :

Վիւրեղն ակն է խաժագոյն , ծովաներկ , օղանման . և լինի սա 'ի սպառուած Տորոս լերինն . իսկ եթէ որ ունիցի զսա ընդդէմ արեգականն , երևի 'ի մէջն իւր լուսափայլ մանր որպէս ըզհատ ինչ կորեկան : Սկ կայ և այլ բիւրեղ , նման է բաց վիշապի . և այլ կայ որ նման է սպիտակ մոմոյ . և այլ կայ որ է նման սառին , և գտանի սա 'ի յանցսն Ափրատ գետոյ ընդ Տորոս լեան :

Աղունգն խարտեալ ունի զգոյնն . և խնդան նովաւ բազում հարսունք թագաւորաց և դստերք մեծամեծաց . են և այլ եղենգնայք ոմանք մոմոց մազոց գունով , բայց ասեն ոմանք զսոցանէ 'ի կաթուածոց ջրոց մածուցեալ : Սկ եղենգնայս ասեն զսոսա ստուգաբանելով , վասն զի եղունգն մարդկան փայլուն է հանդերձ արեամբ կարմրագոյն տեսլեամբ . այլ և է իսկ զքարն կճեայ սուտ անուամբ եղենգնէ կոչեն վասն մաքուր սպիտակութեանն իւրոյ :

Թե որպէս գրեալ էր 'ի վերայ ականցն ա-
նուանք նահապետացն :

Որդիք ի իայ ծնեալք 'ի Յակոբայ՝
են այսպէս . Ռօբէն, Շմաւոն, Լևի,
Յուդայ, Իսաքար, Օւթօլոն : Եւ
որդիք Տաքելայ՝ Յօսէփ, Լենիամին :
Եւ որդիք Բալայ նաժշտին Տաքել-
այ՝ Ղան և Լեփթալիմ : Եւ որդիք
Օւլփայ նաժշտին ի իայ՝ Ղադ և Լ-
սեր : — Եւ գրեալ էր 'ի վահաս քա-
հանայապետին այսպէս . Ռօբէն՝ 'ի
սարգիսն, Շմաւոն՝ 'ի տպագիսն,
Լևեայ՝ զմրութն, Յուդայի՝ կայծն,
Դանայ՝ շափեւայն, Լեփթալիմի՝ յաս-
պիսն, Ղադ՝ լիգորսն, Լսերայ՝ ա-
կատն, Իսաքարայ՝ զամեթիստոն,
Օւթօլոն՝ ոսկէքարն, Յօսէփայ՝ բիւ-
րեղն, Լենիամինի՝ եղունգն : Եւ այսպէս
յարմարեցելոց ականցն ըստ իւրաքան-
չիւր ցեղիցն :

ՄԱՆՐԱՎԵՊ

Վեհանձնութիւն մը :

Ետրուրիոյ Փալերիա քաղաքին բնա-
կիւնները Սէյաքուոյ օգնութիւն տալուն
պատճառաւ՝ Տումէական հասարակա-
պետութիւնը բարկացած գերեւելին Սա-
միլոս մեծ գունդով մը անոնց վրայ խաւ-
րեց : Եւ Կաւ Սամիլոս, պաշարեց քա-
ղաքը, ու Տումէական գործունէու-
թեամբ ամէն տեսակ հնարքներ արագ-
արագ կը պատրաստէր՝ շուտով մը քա-
ղաքին տիրելու համար : Սիտքը դրեր
էր Սամիլոս որ ինչուան իր արիւնն ալ
տալով՝ Տումայեցուոյ վրէժը Փալե-
րիայէն հանէ . բայց դիպուածը, որն
որ շատ անգամ ամենադիւրին բաները
կը դժուարացնէ, այս անգամ ընդ հա-
կառակն անկարծելի յաջողութիւն մը
բացաւ իրեն առջև : Փալերիոյ աղնուա-
կանաց ու գլխաւորներուն տղոց վար-
ժապետը վատութեան գործողութիւն

մը ուզեց ընել . առաւ օր մը այս տղաք-
ները իբրեւ թէ պտրտցնելու պիտի
տանի, քաղաքէն դուրս հանեց ու դէպ
'ի Տումայեցուոյ զօրավարին բանակը
առաջնորդեց : Սամիլոսի առջև որ ե-
լաւ, “ Եհաւասիկ քեզ, ըսաւ, ո՛ր Սա-
միլոս, այնպիսի ընծայ մը, որով Փա-
լերիոյ բանալիները ապահովութեամբ
քու ձեռքդ կը յանձնուին . Փալերիոյ
աղնուականաց տղաքները քու ձեռքդ
են, և քու ահաւոր ղէնքերէդ աւելի՝
որդեսիրութեան յուսահատ կիրքը պա-
տերազմի բաղդը որոշելու յարմար է ” :
Սոսկացաւ Սամիլոս այս անուր անօրէ-
նութեան վրայ, որ այն վարժապետին
քարի պէս ապառաժ սիրտը կը յայտ-
նէր . գութով մը նայեցաւ նախ այն ան-
մեղ տղոց վրայ, որ չէին իմանար թէ
վտանգի մէջ էին և թէ հայրենեաց
կեանքը իրենց վիճակէն կը կախուէր .
ետքը սպառնալից աչուրները դարձնե-
լով վարժապետին վրայ՝ “ Եհաւասիկ,
աղաղակեց, գնա դու այդ զգուշելի ըն-
ծադ այնպիսի ժողովրդեան մը, այն-